



Nüüd kii - tus ol - gu Ju - ma - lal, kes ar - mu heit - nud mei - e peal ja



o - ma Po - ja lä - ki - tand, kes mei - le õn - ne val - mis - tand.

- | | | |
|---|---|--|
| 2. See kallis Õnnistegija
meid tuleb patust aitama
ja oma palge paistega
meil tõtt ja armu annab Ta. | 3. Oh ime, heldus, halastus,
oh armastuse sügavus,
Su arm on äramõõtmata:
kes saab Sind küllalt tänada! | 4. Nii Jumal ennast alandab,
et Looja ise lapseks saab,
ei naise ihu põlga Ta,
et inimeseks sündida. |
| 5. Kes Isa sõna suures väes,
saab meie lihaks nõtruses,
kes ots ja algus ühtlasi,
on surelik ja sulane. | 6. Mis inimene ilma peal
võib Jumalale anda teal,
et Tema meid nii armastab
ja et Ta Poeg me vennaks saab? | 7. Oh häda igäuhele,
kes armu põlgab julgesti!
Kui Poja häält ei kuule sa,
siis hukka sa pead minema. |
| 8. Oh patune, mispäraast sa
Aukuningat ei kummarda,
kes tuleb sulle alandlik
ja on nii väga armulik? | 9. Ta vastu ruttu rõõmuga
ja oma südant valmista,
et Tema tuleks sinule,
sind rõõmustama heldesti! | 10. Nüüd tuleb Tema armus veel,
ja helde, härras on Ta meel.
Kui viimsel päeval tuleb Ta,
siis võtab kurjad hukata. |
| 11. Kes Jeesu juurest leitakse
need lähevad siis taevasse,
on igavese rõõmu sees
seal taeva Isa palge ees. | 12. Au olgu Isal Jumalal,
ja Pojal Õnnistegijal!
Ka Pühal Vaimul ühtlasi
nüüd kiitust, tänu anname. | |